

Nazwa przedmiotu: Praktyka wykonawcza muzyki nowej			
Jednostka prowadząca przedmiot: Wydział Kompozycji i Teorii Muzyki			Obowiązuje od roku akademickiego 2024/2025
Kierunek: Kompozycja i Teoria Muzyki		Specjalność: Kompozycja	
Forma studiów: stacjonarne, II stopnia	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy	
Forma zajęć: warsztaty artystyczne	Język przedmiotu: polski	Rok/semestr: I / I, II	Wymiar godzin: 60
Koordynator przedmiotu	Kierownik Katedry Kompozycji		
Prowadzący zajęcia	prof. UMFC dr hab. Ignacy Zalewski, as. mgr Przemysław Zych		
Cele przedmiotu	1. Praktyczne zastosowanie technik kompozytorskich i wykonawczych w pracy z instrumentalistami 2. Rozwinięcie umiejętności pracy w grupie ze szczególnym uwzględnieniem współpracy i budowy relacji pomiędzy instrumentalistami i kompozytorami 3. Nabycie doświadczenia w zakresie organizacji pracy podczas prób do wykonania utworu wykorzystującego techniki właściwe muzyce XX i XXI wieku		
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza o najważniejszych nurtach muzycznych muzyki XX i XXI wieku, podstawowa wiedza i umiejętności z zakresu kompozycji, instrumentacji oraz praktyki wykonawczej. Podstawowe kompetencje społeczne związane z pracą w grupie, organizacją wspólnych działań i prezentacji własnych koncepcji artystycznych.		
Kategorie efektów	Numer efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU	Numer efektu kier./spec.
Wiedza	1	posiada pogłębioną wiedzę w zakresie analizy i interpretacji dzieła muzycznego powstałego w XX i XXI wieku pod kątem jego warsztatu i technik wykonawczych, posiada pogłębioną wiedzę w zakresie metod analizy muzyki XX i XXI wieku od strony praktycznej, ponadto posiada wiedzę na temat koncepcji estetycznych dzieł muzycznych wraz z trendami rozwojowymi tych koncepcji	P7_KOM_W_01 (KOM_I)
	2	posiada zaawansowaną wiedzę dotyczącą współczesnego i XX-wiecznego warsztatu kompozytorskiego, kierunków kompozytorskich oraz rozwoju osobowości twórczej, zna podstawy organizacji pracy nad własnym warsztatem twórczym, oraz warsztatami innych kompozytorów, od strony analitycznej i praktycznej (wykonawczej)	P7_KOM_W_06 (KOM_VI)
	3	poznaje wybrane zagadnienia dotyczące estetyki muzyki, sztuki i filozofii XX wieku, które wiążą się z praktyką wykonawczą dzieł XX- i XX-wiecznych.	P7_KOM_W_08 (KOM_VIII)
Umiejętności	4	posiada wysoko rozwiniętą osobowość artystyczną umożliwiającą tworzenie, przygotowywanie i realizację własnych koncepcji artystycznych w ramach pracy w niejednorodnym, dużym zespole kameralnym (ensemble)	P7_KOM_U_02 (KOM_X)
	5	zdobywa umiejętności dotyczące nowatorskich tendencji w zakresie rozwoju myśli kompozytorskiej oraz zagadnień estetyki muzyki, sztuki i filozofii współczesnej, posiada umiejętności rozpoznawania i formułowania problemów badawczych dotyczących praktyki wykonawczej utworów XX- i XXI-wiecznych oraz w odniesieniu do własnej twórczości lub wykonawstwa muzycznego	P7_KOM_U_05 (KOM_XIII)
Kompetencje społeczne	6	posiada wiedzę i doświadczenie umożliwiające rozwój własnej kariery kompozytorskiej, rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób, szczególnie artystów-muzyków, dyrygentów, śpiewaków	P7_KOM_K_01 (KOM_XVIII)
	7	jest zdolny do samodzielnego integrowania nabytej wiedzy oraz podejmowania w zorganizowany sposób nowych i kompleksowych	P7_KOM_K_02 (KOM_XIX)

		działań, służących realizacji koncepcji interpretacyjnych utworów muzycznych XX i XXI wieku	
	8	jest świadomy własnej indywidualności twórczej w kontekście współczesnej stylistyki kompozytorskiej, posiada umiejętność krytycznej oceny praktyk wykonawczych, koncepcji kompozytorskich i interpretacyjnych	P7_KOM_K_03 (KOM_XX)
	9	potrafi w sposób świadomy oraz poparty doświadczeniem wykorzystywać w różnych sytuacjach mechanizmy psychologiczne wspomagające podejmowane działania służące realizacji wykonań muzyki XX i XXI-wieku	P7_KOM_K_04 (KOM_XXI)
	10	potrafi przewodniczyć pracą zespołów podczas prowadzenia prób utworu z zakresu muzyki XX i XXI wieku, prowadzić negocjacje i właściwą organizację działań, integrację z innymi osobami w ramach różnych przedsięwzięć kulturalnych, prezentować skomplikowane zadania kompozytorskie, wykonawcze w przystępnej formie	P7_KOM_K_06 (KOM_XXIII)
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU			Liczba godzin
1.	Tło historyczne, estetyczne i społeczno-kulturowe w Europie i Ameryce u progu XX wieku. Informacje ogólne, periodyzacja muzyki XX wieku, zdefiniowanie pojęć.		1
2.	Analiza przeddodekafonicznych i dodekafonicznych procedur dwunastodźwiękowych i atonalnych w twórczości A. Schoenberga, A. Weberna, A. Berga i J. Kofflera; z punktu widzenia praktycznej realizacji tych koncepcji w ramach muzyki przeznaczonej na duże zespoły kameralne.		1
3.	Twórczość ensemblowa I. Strawińskiego		1
4.	Powojenna ensemblowa twórczość serialna (K. Stockhausen, P. Boulez i in.)		2
5.	Twórczość na większe składy kameralne O. Messiaena		1
6.	Twórczość ensemblowa kompozytorów włoskich (L. Berio, L. Nono, G. Scelsi)		2
7.	Problematyka notacja graficznej na przykładzie partytur R. Haubenstocka-Ramatiego, M. Kagela, B. Schaeffera i in.		2
8.	Praktyczna praca z instrumentalistami nad wykonaniem przykładowych dzieł ww. twórców		10
9.	Praktyczna praca z instrumentalistami nad wykonaniem przygotowanych ćwiczeń kompozytorskich z zakresu ww. tematyki		10
10.	Problematyka kompozytorska i wykonawcza techniki sonorystycznej (na przykładzie twórczości K. Pendereckiego, W. Szalonka, H. M. Góreckiego i in.)		1
11.	Teatralizacja muzyki. Teatr instrumentalny, happening itp.		
12.	Różne ujęcia i różne koncepcje styku różnych dziedzin sztuki – w szczególności muzyki z teatrem i działaniami o charakterze plastycznym – praktyczna analiza konsekwencji zastosowanych w tego typu utworach technik wykonawczych. Przegląd różnych materiałów – partytur (B. Schaeffer, W. Kotoński, G. Crumb, K. Stockhausen), notatek (M. Kagel), projekcja filmów (m.in. M. Kagel, K. Stockhausen).		2
13.	Wzrost znaczenia roli perkusji w XX i XXI wieku. Analiza praktyczna wybranej twórczości I. Xenakisa		1
14.	Minimal music. Geneza, klasyfikacja, rozwój. Wpływ nurtu minimalistycznego na muzykę przelomu XX i XXI wieku. Minimalizm w sztuce. Analiza „klasyków” gatunku (m.in. T. Riley, S. Reich, Ph. Glass, J. Adams, M. Feldman). Podział na kategorie repetitive music, process music, drone music, mystic/spiritual/holy/sacred minimalism. Postminimalizm a pop-postromantyzm (m.in. na przykładzie twórczości Ph. Glassa i L. Andriessena). Redukcjonizm w muzyce polskiej (W. Kilar, H. M. Górecki, etc.). Praktyczna analiza wybranych przykładów.		1
15.	Postmodernizm w muzyce XX i XXI wieku. Próba zdefiniowania pojęć, granic, ważnych punktów z perspektywy chronologii wydarzeń. Syntetyczne spojrzenie na twórczość, A. Schnittkego, R. Szczedriny, P. Szymańskiego, P. Mykietyna i in.		1
16.	„Expanded Music”. Twórczość S. Steena-Andersena.		1
17.	Muzyka kontekstualna i „Konzeptmusik” na przykładzie twórczości S. Steena-Andersena, A. Schuberta, J. Szmytki i in.		1
18.	Praktyczna praca z instrumentalistami nad wykonaniem przykładowych dzieł ww. twórców		10
19.	Praktyczna praca z instrumentalistami nad wykonaniem przygotowanych ćwiczeń kompozytorskich z zakresu ww. tematyki		10
UWAGA: Pedagog może podjąć decyzję o realizowaniu tematów dodatkowych, bądź redukcji omawiania niektórych spośród powyższych zagadnień, o ile grupa wykaże znajomość tychże i/lub			

będzie zainteresowana w sposób szczególny innym problemem z zakresu technik kompozytorskich/wykonawczych XX i XXI w.			
Metody kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. wykład konwersatoryjny 2. wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień 3. praca z tekstem i dyskusja 4. analiza przypadków 5. rozwiązywanie zadań 6. rozwiązywanie zadań artystycznych 7. praca w grupach 8. prezentacja nagrań CD i DVD 9. aktywizacja („burza mózgów”, metoda „śniegowej kuli”) 10. wszystkie inne metody stosowane przez prowadzącego przedmiot 		
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Metoda		Numer efektu uczenia
	1. projekt, prezentacja		1,2,3,4,5,6,7,8,9,10
	2. kontrola przygotowanych projektów		1,2,3,4,5,6,7,8,9,10
	3. realizacja zleconego zadania		1,2,3,4,5,6,7,8,9,10
KORELACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ Z TREŚCIAMI PROGRAMOWYMI, METODAMI KSZTAŁCENIA I WERYFIKACJI			
Numer efektu uczenia się	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji
1	1-18	1-10	1, 2, 3
2	1-18	1-10	1, 2, 3
3	1-18	1-10	1, 2, 3
4	1-18	1-10	1, 2, 3
5	1-18	1-10	1, 2, 3
6	1-18	1-10	1, 2, 3
7	1-18	1-10	1, 2, 3
8	1-18	1-10	1, 2, 3
9	1-18	1-10	1, 2, 3
10	1-18	1-10	1, 2, 3
Warunki zaliczenia	<p>Po I semestrze – zaliczenie uzyskiwane w wyniku artystycznego wykonania na publicznym koncercie przygotowanych podczas zajęć prac i ćwiczeń oraz dzieł z zakresu muzyki XX i XXI wieku <u>ze szczególnym uwzględnieniem prac studentów</u> pisanych na ensemble w bieżącym roku akademickim.</p> <p>Po II semestrze (na zakończenie nauki) – zaliczenie uzyskiwane w wyniku artystycznego wykonania na publicznym koncercie przygotowanych podczas zajęć prac i dzieł z zakresu muzyki XX i XXI wieku <u>ze szczególnym uwzględnieniem prac studentów</u> pisanych na ensemble w bieżącym roku akademickim.</p> <p>Warunkiem zaliczenia jest osiągnięcie wszystkich założonych efektów kształcenia (w minimalnym akceptowalnym stopniu – w wysokości >50%)</p>		
Rok	I		II
Semestr	I	II	III
ECTS	2	2	
Liczba godzin w tyg.	2	2	
Rodzaj zaliczenia	zaliczenie	zaliczenie	
Literatura podstawowa			
<p>Materiały nutowe: Partytury omawianych utworów, partytury reprezentatywne dla konkretnego kompozytora, stylu i/lub gatunku. – w szczególności wybrane dzieła, wskazane w treściach programowych opisu modułu.</p> <p>Podręczniki, artykuły, monografie, etc.: Bogusław Schaeffer, Nowa Muzyka Problemy współczesnej techniki kompozytorskiej, Kraków (PWM) 1969 Luigi Rognoni, Wiedeńska szkoła muzyczna, Kraków, 1978 Arnold Schoenberg, Moja ewolucja. Trzy listy, Res Facta nr 6 Anton Webern, Droga do Nowej Muzyki, Res Facta nr 6 Anton Webern, Droga do komponowania za pomocą dwunastu dźwięków, Res Facta nr 1 Olivier Messiaen, Technika mojego języka muzycznego, Res Facta nr 7 Zbigniew Skowron, Nowa muzyka amerykańska, Kraków, 1995 Charles Bodman Rae, Muzyka Lutostawskiego, Warszawa 1996 Krzysztof Baculewski, Polska twórczość kompozytorska 1954-84, Kraków, 1987</p>			

Witold Szalonek, O niewykorzystanych walorach sonorystycznych instrumentów dętych drewnianych, Res Facta nr 7
 Bruno Bartolozzi, Nowe brzmienia instrumentów dętych drewnianych, Res Facta nr 8
 Włodzimierz Kotoński, Leksykon współczesnej perkusji, Kraków, 1999

Literatura uzupełniająca

Arnold Schoenberg: Coherence, Counterpoint, Instrumentation, Instruction in Form, przetł. Charlotte M. Cross, Severine Neff. Lincoln (University of Nebraska Press) 1994

Harry Lehmann, Die digitale Revolution der Musik Eine Musikphilosophie, Moguncja, 2012

Erhard Karkoschka: Das Schriftbild der neuen Musik, Celle 1996

Samuel Adler, The Study of Orchestration: Fourth Edition, Nowy Jork, 2016

KALKULACJA NAKŁADU PRACY STUDENTA

Zajęcia dydaktyczne	60	Przygotowanie się do prezentacji / koncertu	30
Przygotowanie się do zajęć	30	Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	10
Praca własna z literaturą	10	Inne	5
Konsultacje	5		
Łączny nakład pracy w godzinach	150	Łączna liczba ECTS	4

Możliwości kariery zawodowej

- profesjonalny kompozytor
- profesjonalny artysta-muzyk specjalizujący się w dziedzinie wykonawstwa muzyki XX i XXI wieku

Ostatnia modyfikacja opisu przedmiotu

Data	Imię i nazwisko	Czego dotyczy modyfikacja
22.03.2021	Ignacy Zalewski	dostosowanie karty do nowego wzoru, modyfikacja treści przedmiotu, efektów uczenia się, metod kształcenia, metod weryfikacji i korelacji ww. elementów.
9.11.2022	Mikołaj Majkusiak	Aktualizacja karty przedmiotu
22.12.2024	Andrzej Karałow	Aktualizacja